

Kjøbenhavn's = Posten.

Anden Aargang

No. 5. 1828.

Tirsdagen den

15. Januar.

Kjøbenhavn's Conversation.

Al alle Aarets Maaneder er maaskee ingen af Naturen selv mere kaldet til at være Conversations-Maaned end Januarius. Det er hos os den første, og, i Almindelighed taget, den eneste egentlige Wintermaaned; Kuldens Strengthed, den skarpe Winterblæst, den flygende Sne, lære at sætte saa meget desto større Priis paa Hyggeligheden af den lune Stue, og i samme Forhold som Huuslivets selskabelige Samqvem forøges, tiltager ogsaa Frequenten i Klubber og paa offentlige Steder. Hertil kommer, at denne Maaned for det meste er langt livligere end baade dens Forgjænger og Efterfølger. Decembers mørke, ulystelige Taageflor er bortpustet af Nordvindens skarpe, men friske Aande. Det er som om det nye Aar har indgydt Jorden nyt Haab og ny Livskraft, og Dagslysets tiltagende Virken og dets Straalespil paa det blændende hvide Sneedække, bidrager til at udbrede forøget Livslyst og Munterhed.

Intet Under da, at ogsaa Conversationen vinder i Livlighed. Medens Rimens glimrende Blomstergrene brede sig paa Ruden, den lystige Kanefarvs Bjelder og Vidteknald gjenlyde udenfor, og Vedet gnistrer og flammer i Dvnen, bliver Løben snaksom og Hjertet tilbøieligt til Meddelelse, og selve Synet af de for Vinduet Forbivandrende, hyllede i Kapper og Kaaber, trippende affed med usædvanlig Hurtighed, eller stræbende fremad med boier Hoved og Forklædet for Munden, medens Sneen flyger dem om Ørene, har en Interesse, som den Sneglegang, hvormed Folk i taaget og smudsigt Veirigt forfægtigen liste sig langs med Husene, aldeles savner.

Det er naturligt, at Conversationen i en stor Stad aldrig kan fattes Stof. Der tildrager sig altid noget Nyt,

som bliver Gjenstand for almindelig Dmtale, og skulde der virkelig for et Dieblisk intet være, savner Staden vist aldrig Lediggjængere og Vittighedsfrømmere, der sørge for at bøde paa Savnet efter bedste Evne.

Den kjøbenhavnske Conversation har det tilfældes med den parisiske, at den ligesaa let dreier sig om den mindste Bagatel som om en Begivenhed af verdenshistorisk Vigtighed. Et dumt Avis-Advertisement af en eller anden ubetydelig Person kan sætte alle Tunger i ligesaa stærk Bevægelse som Navarino-Slaget, og en Machinist- eller Statist-Gadaise paa Theatret er sikker paa at blive omtalt i ligesaa mange Selskabscirkler og drøftet med ligesaa stor Udforslighed som en Mesterstreg af den klogeste Politiker i Kabinetet.

I det Hele spiller Theatret en stor Rolle i den kjøbenhavnske Conversation, og der gaar neppe nogen Forestilling forbi, som jo bliver Gjenstand for Conversations-Critikens ofte ligesaa pudseerlige som modstridende Domme. Flere af vore Klubber og dramatiske Selskaber, ja Kaffeuse og Restaurationer, have heres stadige Referenter, der rapportere hvor ofte Parterret har klappet, hvor mange Gange Hu-kommelsen slog Hr. A. feil, hvordanne Md. B. var klædt, hvor tidt Hr. C. søgte Hjertet paa den forkeerte Side, eller Hr. D. slog sig paa Laaret, hvor skielmsk Jfr. E. koketterede med Parqvettet — og utallige andre Omstændigheder af lignende Vigtighed og Interesse. Ogsaa det smukke Kjøen benytter denne Leilighed til at øve sin Dommekraft, men i Almindelighed ere dets Domme mere concentrerede, og, om muligt, endnu mindre motiverede. Her hedder der: Hvor Hr. F. var sød iastes! Hvor Hr. G. faldt velsignet! eller: Jeg kan for min Død ikke udstaae at see den Mad. H. spille! Det var gyseligt at see hvor snuset Kjølen sad paa Jfr. I. ic. ic. Da den offentlige Theater-Critik upaatvivlelig bør tage Hensyn til sit Publikums Smag, er det saaledes sikkert ikke uden Hen-

Kjøbenhavnspostens Nyheder.

I Søndags gav Md. Catalani sin tredie Concert paa det Kongelige Theater, for propfuldt Huus, hvortil sikkert de betydeligen nedsatte Priser paa enkelte Pladser (Logerne holdtes i samme Priis som tilforn) ikke lidet bidrog. Deres Majestæter Kongen og Dronningen og det hele Kongehuus hædrede ogsaa denne Aften Sangerinden med Deres høie Nærværelse. — Md. Catalani udførte ved denne Concert tre Arier, af Portogallo, Rossini og Mozart, og de berømte Rossini'ske Violinvariationer, og indhøstede især deleshed for det sidstnævnte Nummer, som hun udførte med en høist frapperende Kunstfærdighed, og for den Mozartske Arie, overordentligt Bifald. Ved Udførelsen af de tvende førstnævnte Arier var Sangerinden fiendeligen mindre disponeret; hun detonerede, og erhvervede sig mindre Bifald. Til Slutningen sang hun atter uopfordret *God save the King*, som ifstemmedes i Chor af Publikum, og optoges med almindeligt Bravuraab og Applaus. — Dyr. Lüders og Kapelmusikus Bredahl assisterede med Obligatnummere, den første med en Adagio og Rondo for Fortepiano, og den sidstnævnte med en af ham selv komponeret Allegro for Bratsch. Desuden gaves Overturerne til Spohrs *Faust* og Webers *Oberon*, af hvilke den sidste, fortræffelig udført, under Hr. Repetiteur Junck's Anførelse, optoges med lydeligt Bifald. — Denne Concert besøgte af en stor Mængde Tilreisende fra Provindserne, især deleshed fra Helsingør.

Det er, med Hensyn til en offentlig fremført Anke, behageligt at erfare, at der til Mad. Catalanis næste Concert ikke vil blive modtaget nogen Forudbestilling paa Loger; men disse ene og alene blive at erholde hos Kassereren, paa den ved de offentlige Avertissementer bestemte Tid.

Ifølge hertil indlobne Efterretninger har vor Landsmand Freund i Livorno besørget Indskibningen af 70 Kasser med Kunstsager til det herværende Kunstakademie (hvoriblandt Thorvaldsens Apostler til Frue Kirke og Afstøbninger af hans Værker). Hr. Freund agter derfra over Paris at begive sig til Kjøbenhavn.

Den i Slutningen af forrige Uge faldne Snee har i disse Dage bragt Kanefarten i livlig Gang i Hovedstaden. Isærleshed var dette Tilfældet i Søndags, da det klare Frostveir, uagtet den temmelig skarpe Østenvind, havde loffet en stor Mængde Mennesker ud. En af Hans Kongelige Høiheids Prinds

Christian foranstaltet Kanefart (hvorved taltes en Suite af omtrent 30 Kaner) tildrog sig fornemmelig Opmærksomhed; det behagede de høie Herkaber at dinere paa den Kongl. Skibdebane; de fjorte hjem ved Fakkelskin. — Imorges var Kulden mellem 8 og 9 Grader, det høieste den endnu har været i Vinter. (I forrige Vinter naaede den henved 13 Grader).

I No. 4 af det svenske Blad „Journalen“ læses en Oversættelse af Hr. J. P. Millers i Dk's Archiv leverede Beretning om Md. Catalanis første Concert i Stockholm. — Oversætteren tilføjer ved Hr. M's ugunstige Bemærkning om det stockholmske Orchester og Md. Catalanis Mishag dermed: „Vore Musikfiendere maa afgjøre Rigtigheden af Forfatterens musikalske Dømmelse; hvad det her anførte angaaer, da have vi hørt forsikre, at Md. Catalani har ydet vort Orchester og dets fortjensfulde Anfører den høieste Berømmelse.“ Ligeledes modsigter han Hr. Millers Anke over, at Udlændinge maa betale Altning tredobbelst i Stockholm. „Vi troe“ hedder det, „og af ganske gode Grunde, at Hr. Miller heri har Uret. De, som udleie Værelser til Reisende, have deres bestemte Priis, Leieren maa være Udlænding eller ei, og paa Spisequarternene (de bedre nemlig) findes ikke heller særskilte Priser for Udlændinge og særskilte for Svenske. De Udlændinge, som forskaffe sig Adresser til Svenske i Stockholm, have aldrig havt Grund til at beklage sig over Mangel paa Velvillie og Gæstfrihed, og Hr. M. selv kan vist ikke have gjort én modsat Erfaring. At en Reisende, Udlænding eller ei, her kan komme til at betale visse Ting dyrere end i sin Hjemstavn, hidrører derfra, at disse Sager virkelig her ere dyrere.“

Et ogsaa for Danske mærkeligt og interessant Skrift er det i f. N. af Dr. Schulin i Frankfurt udgivne: „Niederländische und großbritannische Wechsel- und Münzgesetze; mit Uebersetzung und Anmerkungen, nebst den neuen dänischen Wechselgesetzen.“ Ved Sammenligning viser det sig her, at den brittiske og den danske Lovgivning om Vexel- og Myntvæsen baade i Aand og Form ere meget beslægtede med hinanden. En Rec. af Skriftet, i Bl. f. lit. Unt. Decbr. 1827, finder, at „den danske Vexel- og Myntret er affattet med stor Viddom og Noiagtighed, med praktisk Sands, og med den muligste Undvigelse af alt Extravagant paa nogen af Siderne“, og han henviser til det nævnte Værk, for at bevise denne Dom.

Udgiven af H. P. Liunge. Trykt hos J. Behrend.

For dette Blad, som med Kongelig allernaadigst Tilladelse forsendes med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdømmene, tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Eldelgaden og Gøttersgaden No. 8 i Stuen, og i Provindserne, paa alle Kongelige Postcontoirer.